

Thứ Tư Lễ Tro

Ngày 9 tháng 3 năm 2011

Mt 6:1-6, 16-18

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Các người hãy cẩn thận, đừng phô trương công đức trước mặt người ta để thiên hạ trông thấy, bằng không các người mất công đức nơi Cha các người là Đấng ở trên trời. Vậy khi các người bố thí, thì đừng thổi loa báo trước, như bọn giả hình làm ở nơi hội đường và phố xá, để cho người ta ca tụng họ. Quả thật, Ta bảo các người, họ đã được thưởng công rồi. Các người có bố thí, thì làm sao đừng để tay trái biết việc tay phải người làm, để việc người bố thí được giữ kín và Cha người Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho người. Rồi khi các người cầu nguyện, thì cũng chớ làm như kẻ giả hình: họ ưa đứng cầu nguyện giữa hội đường và các ngã đường, để thiên hạ trông thấy. Quả thật, Ta bảo các người rằng: họ đã được thưởng công rồi. Còn người khi cầu nguyện, thì hãy vào phòng đóng cửa lại mà cầu xin với Cha người, Đấng ngự nơi bí ẩn, và Cha người, Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho người. Khi các con ăn chay, thì đừng làm như bọn giả hình thiếu nã: họ làm cho mặt mũi ỉn dột, để có vẻ ăn chay trước mặt người ta. Quả thật, Ta bảo các người,

họ đã được thưởng công rồi. Còn người khi ăn chay, hãy xức dầu thơm trên đầu và rửa mặt, để thiên hạ không biết người ăn chay, nhưng chỉ tỏ ra cho Cha người Đấng ngự nơi bí ẩn và Cha người thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho người.”

Đó là Lời Chúa.

Suy Niệm và Cầu Nguyện

TRO VÀ BỤI

Ngày thiên Chúa làm nên con người từ bụi đất, ngày ấy mở ra một huyền nhiệm mới của thân bụi tro. Bụi tro hoá thành người, một tro bụi linh thiêng bước vào cõi thế của ngày tinh khôi. Tro bụi ấy đến rồi đi, để rồi giữa đi và đến, tro bụi hoá kiếp linh thiêng còn mãi hồn linh bước vào cõi sống. Loài tro bụi nhiệm mầu, loài tro bụi tội lỗi và một tro bụi ăn năn.

Tro bụi nhiệm mầu: Biết yêu thương và được yêu thương

Huyền nhiệm của ngày sáng thế, Thiên Chúa đã làm nên mọi sự, để rồi hoàn tất công trình ấy, “Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh mình, Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh Thiên Chúa, Thiên Chúa sáng tạo con người có nam có nữ”

Tình yêu biến đổi thân phận, từ tro bụi hoá thành con người mang trái tim, một tro bụi biết ngỏ lời và sống tình yêu để thân phận bụi tro ấy từ nay hiện hữu. Tình yêu của những ngày đầu chưa hề vương tội lỗi như một tình yêu của những ngày tỉnh khô, của những ngày mộng mơ, tình yêu ấy chưa có giận hờn, ghen oán.

Thiếu một chút cay, ít một chút đắng, kém một chút nồng, có lẽ tình yêu cũng thiếu nhiều hương vị. Nếu tình yêu ấy không có Eva, như tình yêu không có hương vị, mãi mãi Adam trong mối tình đơn độc, một tình yêu vị kỷ, một tình yêu héo gầy và chỉ mong mãi là tro bụi. Eva đã đến và họ bước vào đời nhau, và cũng ngày ấy, bắt đầu có những cảm dỗ họ dấn lên đời nhau. Từ ấy, trái cấm được truyền tay để đi hết vòng thân phận và để có lúc hát vào dòng đời một “cát bụi tuyết vời”, giống như Bùi Giáng có lần đã viết: “Ngày sẽ hết, tôi sẽ không còn ở lại; tôi sẽ đi và không biết đi đâu; tôi sẽ tiếc thương trần gian này mãi mãi; bởi nơi đây tôi sống đủ vui sâu”.

Cát bụi tuyết vời

Con người bởi đất nhưng con người không bằng đất, con người có sinh khí, có hơi thở. Con người không chỉ là kết quả của cuộc giao hoan của các vị thần linh, sự biến dịch qua lại giữa âm và dương... Theo quan niệm trong Nho giáo: “người là cái đức của Trời Đất, sự giao hợp giữa âm dương, sự tụ hội của quỷ thần, cái khí tinh tú của ngũ hành”

Một cát bụi ngỏ lời với Thiên Chúa, Đấng đã tạo dựng nên mình, không những chỉ là ngỏ lời mà còn có những lần mặc cả, khi Thiên Chúa muốn ra tay tiêu diệt: "Mặc dầu con chỉ là thân tro bụi, con cũng xin mạn phép thưa với Chúa: Giả như trong số năm mươi người lành lại thiếu mất năm, vì năm người đó, Ngài sẽ phá huỷ cả thành sao?" Chúa đáp: "Không! Ta sẽ không phá huỷ, nếu Ta tìm được bốn mươi lăm người."

Cát bụi được Thiên Chúa viếng thăm, tìm kiếm khi thất lạc, mở đường khi bí lối, cứu thoát khi bị bủa vây, vượt xa trên những quan niệm định mệnh mà Trương Xa Tử viết trong sách Ngọc Linh Kinh “Điều lành dữ của con người ta đều tùy thuộc ở ngày chịu kết thai, ai cũng chịu ảnh hưởng cái tính chất của tinh tú trên trời. Người gặp được thánh tú thì thành ông thánh, gặp được hiền tú thì thành ông thánh hiền, gặp ông văn tú thì thành nhà văn, gặp được ông võ tú thì thành nhà võ, gặp được quý tú thì sang, gặp được phú tú thì giàu, gặp phải tiện tú thì hèn...” Mỗi người theo quan niệm ấy, có một ngôi sao định mệnh chiếu chỉ. Nếu hạt bụi hóa kiếp gặp ngôi sao xấu, mang theo mình cả một định mệnh xấu, cả đời lâm lũ trong đường tối tăm, hạt bụi nào dám hoá kiếp để rồi lênh đèn hai bến nước, bến đục, bến trong? Có định mệnh nào không khi Con Thiên Chúa lựa chọn làm người, mang một thân phận bụi đất, một thân phận trong những người nghèo? Định mệnh có chăng là một cuộc hoán đổi, Con Thiên Chúa làm người để con người trở thành con Thiên Chúa, trở thành nghèo khó để con người được giàu có trong ân sủng. Vượt quá xa quan niệm của hạt bụi hoá kiếp làm người của chúng ta. Thiên Chúa làm đổi thay những ý niệm để những hạt bụi thôi dờn xô nhau, hạt bụi hoá kiếp nào cũng mang một định mệnh được sống và sống dồi dào. Hãy tạo những môi sinh để con người được sống, đó là định mệnh chung của những hạt bụi hoá kiếp.

Tro bụi ăn năn

Là tro bụi nhưng một tro bụi đầy những tham vọng, thân thể hữu hạn mà ước vọng không cùng. Phù vân cho những tham vọng bất chính, từ bụi tro sẽ về với bụi tro.

“Vì người chồng chất tội, vì người buôn bán bất lương, nên các thánh điện của người đã ra ô uế. Bởi thế, từ nơi người, Ta cho phát ra một ngọn lửa thiêu rụi người; Ta biến người thành tro bụi trên mặt đất trước mắt mọi kẻ đang nhìn người”

“Làm sao tro bụi lại dám kiêu căng, vì ngay khi còn sống, nó đã bị xổ ruột? Con bệnh kéo dài, giễu cợt cả thầy thuốc, kẻ nay xưng hùng xưng bá, mai đã theo tử thần. Khi chết, gia tài người ta thừa hưởng là cơn trùng, sâu bọ và rắn rết. Con người bắt đầu kiêu căng khi lìa xa Đức Chúa, khi lòng nó lìa xa Đấng Tạo Thành. Vì đầu mối của kiêu căng là tội lỗi, và kẻ quen thói kiêu căng thì rắc gieo ghê tởm; vì thế Đức Chúa đã gửi đến những gian truân, và tiêu diệt chúng hoàn toàn.”

Tro bụi gục đầu ăn năn, khi nhận biết sự nhiệm màu của hạt bụi ngày nào được thương yêu, như kinh nghiệm của ông Gióp:

“Trước kia, con chỉ được biết về Ngài nhờ người ta nói lại, nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến. Vì thế, điều đã nói ra, con xin rút lại, trên tro bụi, con sấp mình thống hối ăn năn.”

Trong Kinh Dịch, người xưa đi tìm kiếm bằng kinh nghiệm để “biết được đạo trời mà chỉnh ngay đạo nhân”, giống như tác giả sách Giảng viên kinh nghiệm:

“Chính tôi đã thấy rằng : điều tốt lành và thích hợp cho con người là ăn uống và hưởng những thành quả do công lao khó nhọc mình làm ra dưới ánh mặt trời trong suốt cuộc sống Thiên Chúa ban cho mình.

Bấy giờ người đó không còn quá bận tâm về cuộc sống ngắn ngủi của mình nữa, vì Thiên Chúa đã làm cho tâm hồn người đó được tràn ngập niềm vui.”

Tro bụi làm người và người đừng làm tất cả trở thành tro bụi. Hãy tìm kiếm điều bền vững để thân tro bụi này trở thành bất tử và tìm thấy niềm vui của tro bụi hoá kiếp.

Lm Giuse Hoàng Kim Toan